

# BIULETYN KANCELARII

**NR 233/GRUDZIEŃ 2009**

**W TYM NUMERZE:**

*Aktualności*

*Orzecznictwo*

## **Aktualności**

### ***PIT I CIT PREZYDENT PODPISZAŁ USTAWĘ, KORZYSTNE DLA FIRM ZMIANY DWA LATA PÓŹNIEJ***

Prezydent Lech Kaczyński podpisał ustawę o PIT i CIT - poinformował dziś na konferencji prasowej szef Kancelarii Prezydenta Władysław Stasiak. Zgodnie z nią, korzystne dla firm zmiany dotyczące wpłacania zaliczek podatkowych przez przedsiębiorstwa, mają zacząć obowiązywać nie w 2010 r., jak jest w aktualnych przepisach, ale dwa lata później - w 2012 r. Nowelizacja pozwoli zaoszczędzić w przyszłorocznym budżecie 2 mld złotych.

Według obecnych przepisów ostatnią, grudniową lub kwartalną zaliczkę, firmy płać w podwójnej wysokości. Według uchwalonej w ubiegłym roku nowelizacji tej samej ustawy, od przeszłego roku reguły te miały się zmienić - zaliczka ta byłaby płacona, jak każda inna. Resort finansów postanowił odsunąć zmiany do 2012 r.

Nowela - aby wejść w życie - musi zostać opublikowana najpóźniej 30 listopada.

Prezydent Lech Kaczyński podpisał nowelizację ustawy o PIT i CIT, jednak przyjął ją ze zdumieniem - powiedział minister w Kancelarii Prezydenta Andrzej Duda. Dodał, że rząd najpierw obiecał, że wycofa się z pobierania podwójnej wysokości zaliczek w grudniu, a następnie mówi przedsiębiorcom, że nie jest to możliwe.

"To jest ustawa, którą pan prezydent przyjął trochę ze zdumieniem z tego względu, że nie dalej, jak rok temu z inicjatywy obecnego rządu przeprowadzono zmianę w ustawie o podatku od osób prawnych i fizycznych. Doprowadziła ona do zniesienia tego istniejącego od lat obowiązku przedsiębiorców płacenia zaliczek na podatek dochodowy w podwójnej wysokości w grudniu" - powiedział na konferencji prasowej Duda.

Duda dodał, że zmiana była wprowadzana pod hasłem, że rząd w ten sposób chce pomóc przedsiębiorcom. "Dlatego pan prezydent z niejakim zdumieniem przyjął kolejną ustawę, która tym razem cofa to rozwiązanie i przywraca z powrotem obecne rozwiązania" - podkreślił Duda.

Źródło: „PAP”, 27.11.2009 r.

## ***PODATEK OD WIARY, CZYLI ŚWIECKA REWOLUCJA SLD***

Wprowadzenie podatku od wiary, ograniczenie Funduszu Kościelnego i likwidacja Komisji Majątkowej - takie propozycje - wg "Newsweeka" - przedstawi SLD na swoim konwencie. - Koniec z przywilejami dla Kościoła - mówi europosłanka SLD Joanna Senyszyn.

Propozycje zostaną przedstawione w grudniu na konwencji programowej SLD. Ma to być początek świeckiej ofensywy Sojuszu, która ma przyczynić się do skuteczniejszego rozdziału Kościoła od państwa. - Koniec ze zwolnieniami podatkowymi dla Kościoła. Koniec z przywilejami dla Kościoła. Księża to nie są święte krowy - opisuje clue pomysłów SLD Joanna Senyszyn.

- Myślę, że pani poseł ma również przywileje, więc może zacząć od ograniczenia swoich przywilejów, a nie kogoś innego - odpowiada jej Mariusz Błaszczak z PiS.

Sojusz proponuje m.in. likwidację Komisji Majątkowej, której działania budzą spore kontrowersje i ograniczenie budżetu Funduszu Kościelnego, z którego m.in. są odprowadzane składki ZUS kapłanów.

W zamian ma być wprowadzony podatek od wiary. Członkowie danego wyznania będą mogli płacić podatek na rzecz wybranego przez siebie kościoła. Takie rozwiązanie istnieje w większości państw w germańskiej strefie językowej i w Finlandii. W tych państwach już w XIX wieku wierni płacili na utrzymanie swojego kościoła, a wynikało to jeszcze ze średniowiecznej tradycji.

SLD chce również usunięcia symboli religijnych z budynków użyteczności publicznej oraz wprowadzenia ograniczenia uczestnictwa księży w wydarzeniach publicznych. - Nie chodzi nam o walkę z duchownymi, ale o respektowanie konstytucyjnej zasady świeckości państwa. Nie może być tak, że na każde otwarcie miejskiej pływalni przychodzi ksiądz z kropidłem - mówi "Newsweekowi" Tomasz Kalita, rzecznik SLD.

Źródło: serwis „gazeta.pl”, Anita Kozłowska, 30.11.2009 r.

## ***PODWÓJNA ZALICZKA NA PODATEK JESZCZE PRZEZ DWA LATA***

Dopiero w 2012 roku wejdą w życie przepisy likwidujące obowiązek zapłaty przez przedsiębiorców w grudniu podwójnej zaliczki na podatek dochodowy.

Prezydent podpisał nowelizację ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (PIT) i podatku dochodowym od osób prawnych (CIT). Nowe regulacje odsuwają do 2012 roku wejście w życie przepisów likwidujących obowiązek zapłaty w grudniu podwójnej zaliczki na podatek.

Prezydent przyjął ustawę ze zdumieniem, gdyż zmiany korzystne dla przedsiębiorców miały wejść w życie 1 stycznia 2010 roku. Przenosiły one termin wpłacania ostatniej zaliczki odpowiednio na podatek dochodowy od osób prawnych oraz podatek dochodowy od osób fizycznych do 20 dnia pierwszego miesiąca (lub kwartału) następnego roku podatkowego od faktycznie uzyskanego dochodu za grudzień (lub IV kwartał) roku poprzedniego.

Obecnie podatnik wpłaca ostatnią zaliczkę za rok podatkowy w wysokości zaliczki uiszczanej za listopad (albo odpowiednio za III kwartał) do dnia 20 grudnia tego roku. Odsunięcie w czasie korzystnych dla firm zmian powoduje, że to właśnie podatnicy ponoszą negatywne skutki koniunktury na rynku.

Aby pomóc przedsiębiorcom w trudnej sytuacji ekonomicznej, obowiązek opłacania podwójnej zaliczki w grudniu powinien zostać zlikwidowany jak najszybciej. Firmy nie powinny bowiem ponosić kosztów pokrycia ubytków budżetowych spowodowanych spowolnieniem gospodarczym.

Przepisy odsuwające w czasie korzystne dla przedsiębiorców zmiany zostały opublikowane w Dzienniku Ustaw Nr 201 z 30 listopada 2009 r. i wejdą w życie 15 grudnia.

Źródło: serwis „mojafirma.infor.pl”, 01.12.2009 r, Alicja Fal

### ***IS W BYDGOSZCZY: FISKUS ZABRANIA ODLICZAĆ VAT OD PALIW***

Izba Skarbowa w Bydgoszczy zabrania odliczać VAT od zakupu paliwa do aut. Przy leasingu pozwala na odliczenie podatku tylko w ograniczonym zakresie. Zdaniem ekspertów, taka interpretacja jest błędna, odliczenie przysługuje bez limitu.

Izba Skarbowa w Bydgoszczy wydała dwie interpretacje dotyczące odliczania VAT. Jedna dotyczy paliwa do samochodów firmowych. Druga – rat leasingowych. Przy paliwie izba zabroniła odliczenia w ogóle. Przy ratach leasingowych pozwoliła na odliczenie w ograniczonym zakresie.

Zdaniem ekspertów Ministerstwo Finansów potwierdza, że pełne prawo do odliczenia przy nabyciu samochodów oraz paliwa do nich przysługuje tylko dla aut z tzw. kratką. To stanowisko korzystne jedynie dla organów podatkowych.

Specjaliści wskazują, że istnieją argumenty za tym, aby uznać, że wyrok Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Magoora (C-414/07) daje podatnikom możliwość odliczania VAT od nabycia (w tym leasingu) samochodów oraz paliwa do nich bez ograniczeń.

W jednej z interpretacji podatnik planuje rozpocząć użytkowanie samochodu osobowego na podstawie leasingu operacyjnego. Dopuszczalna masa całkowita samochodu to 2630 kg, liczba miejsc siedzących to pięć. Samochód będzie wykorzystywany na cele działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu. W trakcie użytkowania samochodu podatnik będzie kupował paliwo do niego.

Według podatnika na podstawie art. 17 ust. 2 VI Dyrektywy posiada on pełne prawo do odliczenia podatku naliczonego zawartego w fakturach dokumentujących zakup paliwa – niezależnie od typu tego samochodu, jego rozmiarów, ładowności lub tonażu. Jedynym warunkiem uprawniającym do odliczenia VAT zawartego w zakupach paliwa jest wykorzystywanie samochodu, z którym związane są zakupy do działalności opodatkowanej podatkiem od towarów i usług. Izba skarbową była innego zdania (interpretacja z 13 listopada 2009 r. nr ITPP1/443-814b/09/BS).

Według bydgoskiej izby podatnikowi nie będzie przysługiwało prawo do odliczenia VAT od zakupu paliw służących do napędu samochodów osobowych. Obowiązujące przed 1 maja 2004 r. regulacje, jak również przepisy obowiązujące od daty przystąpienia Polski do Unii Europejskiej, zawierają ograniczenie prawa do odliczenia podatku naliczonego związanego z zakupem paliw do napędu samochodów osobowych (według organu podatkowego zarówno przed 1 maja 2004 r., jak i po tym dniu podatnicy nie mieli i nadal nie mają prawa do odliczenia).

W interpretacji o leasingu ten sam podatnik otrzyma od leasingodawcy faktury dokumentujące poszczególne raty leasingowe i inne płatności, jak opłata wstępna, zawierające podatek od towarów i usług.

Według podatnika przysługuje mu prawo do odliczenia całości VAT zawartego w otrzymywanych fakturach dotyczących wszystkich rat leasingu i innych płatności wynikających z umowy leasingu.

Izba Skarbowa w Bydgoszczy (interpretacja z 13 listopada 2009 r. nr ITPP1/443-814a/09/BS) nie podzieliła opinii podatnika. Jej zdaniem, nie będzie przysługiwało prawo do odliczenia całości podatku naliczonego zawartego w fakturach dokumentujących raty leasingowe oraz innych płatności, jak opłata wstępna. Obowiązujące przed 1 maja 2004 r. regulacje, jak również przepisy obowiązujące od daty przystąpienia Polski do Unii, zawierają ograniczenie prawa do odliczenia pełnego VAT związanego z leasingiem lub najmem samochodów osobowych (przed 1 maja 2004 r. podatnicy nie mieli w ogóle prawa do odliczenia, a po dniu akcesji w zakresie limitów – obecnie odliczyć można 60 proc. VAT, nie więcej niż 6 tys. zł).

Opinia eksperta:

Minister finansów konsekwentnie prezentuje stanowisko, zgodnie z którym wyrok ETS w sprawie Magoora oznacza, że podatnicy mogą odliczać podatek naliczony od nabywanych czy wynajmowanych aut na zasadach obowiązujących przed 1 maja 2004 r. Minister akceptuje pełne odliczenie VAT tylko od nabycia czy leasingu tzw. samochodów z kratką, a zatem mających homologację inną niż na samochód osobowy. To oczywiście korzystna dla fiskusa interpretacja. Moim zdaniem – nietrafna. Przychyłam się do stanowiska zaprezentowanego w wyroku WSA w Krakowie z 3 kwietnia 2009 r. (sygn. akt SA/Kr 147/09), zgodnie z którym wspomniany wyrok ETS oznacza, że klauzula stałości zawarta w VI i 112 Dyrektywie została przez polskiego ustawodawcę naruszona, co sprawia, że od 1 maja 2004 r. podatników nie obowiązują żadne specyficzne ograniczenia dotyczące prawa do odliczenia VAT od nabywanych czy leasingowanych aut osobowych – inne niż standardowe ograniczenia obowiązujące przy nabyciu czy leasingu wszelkich innych towarów.

Opinia innego eksperta:

Ministerstwo Finansów potwierdza dotychczasowe podejście do wykładni wyroku ETS w sprawie Magoora, wskazując, że pełne prawo do odliczenia przy nabyciu samochodów oraz paliwa do nich przysługuje, gdy spełniają one kryteria wskazane w przepisach obowiązujących w Polsce do 30 kwietnia 2004 r.

Istnieją argumenty za tym, aby uznać, że wyrok ETS daje podatnikom możliwość odliczania VAT od nabycia (w tym leasingu) samochodów oraz paliwa do nich, także, gdy nie spełniają one warunków określonych w przepisach obowiązujących przed wejściem Polski do UE. Przyjęcie takiego podejścia oznaczałoby, że jedynym ograniczeniem dla prawa do odliczenia podatku naliczonego jest używanie samochodu w związku z czynnościami opodatkowanymi VAT. Przyjęcie takiej interpretacji też do wyroku Magoora dałoby nadzieję na powrót do normalności i zniknięcie kratki z samochodów. Wprowadzenie takiego rozróżnienia nie znajduje uzasadnienia w praktyce gospodarczej i jest chybionym pomysłem ustawodawcy.

ETS uznał, że Polska, zmieniając przepisy o VAT po akcesji do UE, przekroczyła granice dopuszczalnych ograniczeń w prawie do odliczenia VAT od nabycia paliw do aut osobowych. Obecnie dominują dwa sprzeczne podejścia w tym zakresie. Jedno reprezentowane przez organy skarbowe oraz część sądów administracyjnych, zgodnie z którym, mówiąc w pewnym uproszczeniu, obecnie prawo do pełnego odliczenia VAT przysługuje podatnikom, którzy użytkują w działalności gospodarczej tzw. samochody z kratką (homologacja ciężarowa). Natomiast stanowisko przeciwne oparte jest na argumentacji o braku obowiązywania starej ustawy o VAT, co w połączeniu z uznaniem przez ETS obecnych przepisów za niezgodne z prawem wspólnotowym prowadzi do wniosku o braku ograniczeń w odliczaniu VAT od zakupu paliw oraz leasingu samochodów wykorzystywanych w działalności.

Taka sytuacja nie sprzyja zasadzie pewności prawa. Stawia podatników w niekomfortowej sytuacji i naraża ich na ryzyko sporów z organami skarbowymi.

Źródło: „Dziennik Gazeta Prawna”, 01.12.2009 r., Ewa Matyszewska

## ***POLSCY PODATNICY BĘDĄ SKŁADAĆ SKRÓCONE E-DEKLARACJE W SYSTEMIE KONTROLI IMPORTU***

ICS to nowy system, który ma obsługiwać elektronicznie przywózowe deklaracje skrócone oraz przyspieszyć wymianę informacji między urzędami celnymi UE.

Zgodnie z unijnymi rozporządzeniami od 1 lipca 2009 r. podmioty działające w obrocie towarowym z krajami spoza Unii zobowiązane są do składania przywózowych deklaracji skróconych przed wprowadzeniem towarów na obszar celny Wspólnoty w granicznych urzędach celnym (w tzw. urzędach celnym wprowadzenia). Na podstawie danych z tych deklaracji organy celne przeprowadzą analizę ryzyka pod kątem ochrony i bezpieczeństwa towarów wprowadzonych na obszar Unii. Analiza ryzyka dotyczy prób wprowadzenia towarów zabronionych. Na podstawie danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej zostanie podjęta decyzja o tym, czy towar powinien zostać poddany kontroli czy też nie.

Deklaracje będą składane drogą elektroniczną, a za ich obsługę, czyli wymianę informacji pomiędzy organami a przedsiębiorcami, a także samymi organami, odpowiedzialny będzie System Kontroli Importu (ICS). Od marca 2010 r. e-deklaracje będą składane fakultatywnie, aby dać czas organom oraz przedsiębiorstwom na dostosowanie się do nowego obowiązku. Jednak od 1 stycznia 2011 r. składanie deklaracji w formie elektronicznej ma być obowiązkowe. System będzie obsługiwał również komunikaty informujące administrację celną o przybyciu towaru na granicę Polski oraz weryfikację numeru EORI (wspólnotowy system rejestracji podmiotów gospodarczych) i AEO (statusu upoważnionego przedsiębiorcy).

System ICS nie będzie obsługiwał zwykłych zgłoszeń przywózowych. Nie znosi obowiązku dokonania prawidłowego zgłoszenia celnego. Jeśli przywózowa deklaracja skrócona nie zostanie złożona przez osobę wprowadzającą towary lub przez przewoźnika najpóźniej na godzinę przed przybyciem towarów do urzędu celnego, towar nie będzie dopuszczony do obrotu. Przepisy przewidują wiele udogodnień. Przykładem może być wprowadzenie instytucji „zmiany trasy”. Towar będzie mógł być wprowadzony przez każdy urząd celny, nawet jeśli jest to inny urząd niż ten, który podany został na przywózowej deklaracji skróconej. W takim wypadku urząd celny, przez który pierwotnie towar miał być wprowadzony, prześle informacje wraz z analizą ryzyka do urzędu, przez który faktycznie towar zostanie wprowadzony.

Źródło: „Dziennik Gazeta Prawna”, 01.12.2009 r, Paulina Bąk

## ***OD 2010 ROKU FIRMY USŁUGOWE ŁATWIEJ ROZLICZĄ VAT***

Rozmowa z ekspertem:

Od 1 stycznia 2010 r. zmieniają się zasady ustalania miejsca świadczenia usług w zakresie VAT w związku z dostosowaniem naszych regulacji do wymagań dyrektywy UE. Na co powinni zwrócić uwagę przedsiębiorcy?

Najistotniejsza z wprowadzonych zmian, a więc ta dotycząca zmiany ogólnych zasad określania miejsca świadczenia, powinna uprościć rozliczenia zarówno podatników świadczących usługi, jak i będących odbiorcami usług w obrocie międzynarodowym. Ideą, jaka przyświecała prawodawcy wspólnotowemu przy wprowadzaniu zmian do Dyrektywy 2006/112, było ustalenie miejsca świadczenia usług na kraj, w którym dochodzi do ich faktycznej konsumpcji.

Przedsiębiorcy powinni zwrócić również uwagę na przepisy dotyczące usług transportowych, które uległy istotnym zmianom.

Jak polski ustawodawca wprowadził regulacje dyrektywy do ustawy o VAT?

W większości sytuacji ograniczył się do skopiowania poszczególnych postanowień dyrektywy normującej nowe przepisy o miejscu świadczenia usług, przystosowując treść tych przepisów do języka stosowanego w polskiej ustawie o podatku od towarów i usług.

Zmianą nieco odbiegającą od wspólnotowego wzorca jest określenie miejsca świadczenia usług na rzecz podatników, gdy usługi te przeznaczone są na cele osobiste podatnika lub jego pracowników, zasadniczo tak, jak usług świadczonych na rzecz osób niebędących podatnikami.

Przyjęty w polskiej ustawie o podatku od towarów i usług kształt regulacji znajduje pewne uzasadnienie w treści preambuły do dyrektywy, jednak jego zastosowanie w praktyce może budzić wiele wątpliwości. Przy zastosowaniu niektórych przepisów o miejscu świadczenia określonym w art. 28c i następnych ustawy o VAT może teoretycznie pojawić się obowiązek rozliczenia VAT od nabycia usług przez osobę prowadzącą działalność gospodarczą do swoich celów prywatnych.

Ciekawe, że polski ustawodawca po raz kolejny nie skorzystał z przewidzianej przepisami dyrektywy opcji opodatkowania usług w miejscu ich faktycznego użytkowania i wykorzystania (use and enjoyment), która z założenia ma umożliwiać państwom członkowskim wprowadzenie regulacji zapobiegających podwójnemu opodatkowaniu lub nieopodatkowaniu przy świadczeniu usług.

Jakie nowe rozwiązania obejmą przedsiębiorców zagranicznych, którzy mają miejsce stałego prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce?

Nowe przepisy będą zobowiązywały polskiego usługobiorcę do rozliczenia VAT od importu usług również wtedy, gdy zagraniczny usługodawca ma wprowadzić stałe miejsce prowadzenia działalności w Polsce, ale miejsce to nie uczestniczy w świadczeniu usług na rzecz polskiego podatnika.

Trzeba natomiast pamiętać, że w odniesieniu do podmiotów nieposiadających siedziby, stałego miejsca zamieszkania, stałego miejsca prowadzenia działalności, zwykłego miejsca prowadzenia działalności lub miejsca zwykłego pobytu na terytorium kraju, niedokonujących sprzedaży oraz niezarejestrowanych na potrzeby podatku na terytorium kraju mogą być zastosowane zwroty podatku.

Źródło: „Dziennik Gazeta Prawna”, 30.11.2009 r., Ewa Matuszewska

### ***OBOWIĄZUJE JUŻ NOWY FORMULARZ REJESTRACYJNY VAT-R***

Od 1 grudnia 2009 r. obowiązuje nowy wzór formularza rejestracyjnego dla potrzeb VAT. Chodzi o formularz VAT-R.

Rozporządzenie MF z 26 listopada 2009 r., które wprowadza nowy wzór formularza VAT-R opublikowano w Dz.U Nr 201, poz. 1543. Obowiązuje on od 1 grudnia. W porównaniu z wcześniej obowiązującym zmieni się część C.1. "Informacje ogólne" oraz C.3. "Informacje dotyczące wykonywania transakcji wewnątrzspółnotowych". Zmiany w formularzu wynikają z nowelizacji ustawy o VAT z 23 października 2009 r.

Nowości w formularzu dotyczą podatników, którzy będą według nowych przepisów:

- rozliczać import usług jako usługobiorcy, ustalając miejsce świadczenia według zasad ogólnych określonych w art. 28b ustawy o VAT (dodany przez nowelizację ustawy z 23 października 2009 r.);
  - świadczyć usługi na rzecz unijnych podatników podatku od wartości dodanej lub osób prawnych niebędących takimi podatnikami, zidentyfikowanych na potrzeby podatku od wartości dodanej i jako usługobiorcy rozliczać import stosując zasady ogólne.
- Źródło: „Internetowy Serwis Księgowego”, 01.12.2009 r., Grzegorz Błażejczyk

### ***IS W BYDGOSZCZY: : DAROWIZNA NIERUCHOMOŚCI A JEJ SPRZEDAŻ***

Darowizna - jako świadczenie nieekwiwalentne nie powoduje powstania żadnego przysporzenia majątkowego po stronie zbywcy, w związku z czym przekazanie nieruchomości w formie darowizny nie spowoduje obowiązku zapłaty podatku dochodowego od osób fizycznych. Stanowisko takie zajął Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy w interpretacji indywidualnej z dnia 19.11.2009 r. nr ITPB1/415-712/09/TK.

We wniosku podatnik wskazał, że prowadzi działalność gospodarczą w zakresie najmu nieruchomości (nie prowadzi działalności deweloperskiej). Obecnie zamierza darować swojej małżonce (z którą posiada rozdzielność majątkową) grunt wraz z budynkiem przeznaczonym na cele handlowe, którego jest jedynym właścicielem i który wykorzystuje w prowadzonej firmie. Połowę tej nieruchomości nabył w 1993 r. a drugą połowę w 1994 r. Wartością tej nieruchomości wykazaną w akcie notarialnym darowizny będzie jej wartość rynkowa z dnia darowania, ustalona na podstawie operatu szacunkowego sporządzonego przez uprawnionego rzeczoznawcę majątkowego. Małżonka podatnika także prowadzi działalność gospodarczą w zakresie wynajmu nieruchomości, ale nie planuje darowanej nieruchomości włączyć do prowadzonej działalności lecz wynajmować ją jako osoba prywatna. W związku z powyższym podatnik zadał pytanie, czy darowizna ta pociągnie za sobą powstanie po jego stronie obowiązku podatkowego w podatku dochodowym? W przedmiotowej sprawie organ podatkowy zajął następujące stanowisko:

„(...) W myśl art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 ze zmianami) opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych podlegają wszelkiego rodzaju dochody, z wyjątkiem dochodów wymienionych w art. 21, 52, 52a i 52c oraz dochodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ww. ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, za przychód z działalności, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3, uważa się kwoty należne, choćby nie zostały faktycznie otrzymane, po wyłączeniu wartości zwróconych towarów, udzielonych bonifikat i skont.

Z kolei przepis art. 14 ust. 2 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych stanowi, że przychodem z działalności gospodarczej jest również odpłatne zbycie składników majątku wykorzystywanych na potrzeby związane z działalnością gospodarczą będących:

a. środkami trwałymi,

b. składnikami majątku, o których mowa w art. 22d ust. 1, z wyłączeniem składników, których wartość początkowa ustalona zgodnie z art. 22g nie przekracza 1.500 zł,  
c. wartościami niematerialnymi i prawnymi.

\* ujętych w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, w tym także przychody z odpłatnego zbycia składników wymienionych w lit. b), spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu użytkowego lub udziału w takim prawie nieujętych w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, z zastrzeżeniem ust. 2c; przy określaniu wysokości przychodów przepisy ust. 1 i art. 19 stosuje się odpowiednio.

Z przedstawionego we wniosku opisu zdarzenia przyszłego wynika, iż w ramach prowadzonej przez Pana działalności gospodarczej użytkowana jest nieruchomości – grunt wraz z budynkiem przeznaczonym na cele handlowe. Obecnie zamierza Pan przekazać nieruchomości w drodze darowizny żonie, z którą posiada rozdzielność majątkową na podstawie małżeńskiej umowy majątkowej zawartej w 1994 r. Darowizna stanowi jedną z form zbycia nieruchomości. Jednakże z treści powołanych powyżej uregulowań prawnych wynika, iż do powstania przychodu ze źródeł, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych dochodzi jedynie wskutek zbycia o charakterze odpłatnym.

Zgodnie z art. 888 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t. j. Dz. U. z 1964 r., Nr 16, poz. 93 ze zm.) - darowizna jest zobowiązaniem darczyńcy do bezpłatnego świadczenia na rzecz obdarowanego kosztem swojego majątku.

Istotną cechą darowizny jest jej bezpłatny charakter. Oznacza to, że druga strona umowy nie zobowiązuje się do jakiegokolwiek świadczenia w zamian za uczynioną darowiznę.

Darowizna – jako świadczenie nieekwiwalentne nie powoduje powstania żadnego przysporzenia majątkowego po stronie zbywcy. W konsekwencji, brak możliwości przypisania osobie fizycznej dochodu, powoduje, iż przekazanie nieruchomości w formie darowizny żonie nie spowoduje obowiązku zapłaty podatku dochodowego od osób fizycznych.(...)”

Pełną treść interpretacji można przeczytać na stronie Ministerstwa Finansów  
Źródło: serwis „eGospodarka.pl”, 01.12.2009 r.

### ***OBOWIĄZUJĄ OD 1 GRUDNIA 2009***

Rynek kapitałowy:

- rozporządzenie Ministra Finansów z 2 listopada w sprawie wzorów wniosków o wpis na listę maklerów papierów wartościowych oraz na listę doradców inwestycyjnych (DzU 191, poz. 1480)
- rozporządzenie Ministra Finansów z 2 listopada zmieniające rozporządzenia w sprawie wzoru wniosków o wpis na listę maklerów giełdowych (DzU 191, poz. 1481)
- rozporządzenie ministra finansów z 3 listopada zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków, jakim powinno odpowiadać memorandum informacyjne, o którym mowa w art. 39 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (DzU 191, poz. 1483)

Kontrole

- rozporządzenie Ministra Finansów z 3 listopada w sprawie szczegółowego sposobu oraz trybu przeprowadzania przez funkcjonariusza celnego kontroli rodzaju paliwa znajdującego się w zbiorniku pojazdu lub innego środka przewozowego (DzU 191, poz. 1482)
- art. 3 ustawy z 23 października o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (DzU nr 195 poz. 1504)

#### Euro

- rozporządzenie Rady Ministrów z 3 listopada w sprawie powołania Narodowego Komitetu Koordynacyjnego do spraw Euro, Rady Koordynacyjnej oraz międzyinstytucjonalnych zespołów roboczych do spraw przygotowań do wprowadzenia euro przez Rzeczpospolitą Polską (DzU nr 195, poz. 1505)

#### Prawo bankowe

- rozporządzenie Ministra Finansów z 18 listopada w sprawie sposobu ustalania wynagrodzenia osób wchodzących w skład Rady Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (DzU nr 196, poz. 1513)

#### Wynagrodzenia

- rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z 6 listopada 2009 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w instytucjach kultury prowadzących w szczególności działalność w zakresie upowszechniania kultury (DzU nr 196, poz. 1516)

#### Podatki

- § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z 26 listopada 2009 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wzorów dokumentów związanych z rejestracją podatników w zakresie podatku od towarów i usług (DzU nr 201, poz. 1543)

#### Rynki rolne

- rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z 27 listopada 2009 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków i trybu wypłacania dopłaty krajowej oraz szczegółowego zakresu kontroli wykorzystania tej dopłaty (DzU nr 201, poz. 1545)
- Źródło: „Rzeczpospolita”, 01.12.2009 r.

### ***JAK BĘDZIE ROZPOZNAWANY OBOWIĄZEK PODATKOWY PRZY IMPORCIE USŁUG***

Nowelizacja ustawy o VAT, która wejdzie w zasadniczej części 1 stycznia 2010 r., wprowadzi istotne zmiany do zasad rozpoznawania obowiązku podatkowego z tytułu importu usług. Jakże to będą zmiany?

Zasady jego rozpoznawania uzależnione będą w istotnym stopniu od rodzaju nabywanej usługi.

Niezmienna pozostanie zasada ogólna, która wskazuje, że obowiązek podatkowy w imporcie usług powstaje na zasadach analogicznych jak w przypadku jej świadczenia na terytorium kraju. Tę zasadę ogólną rozpoznawania obowiązku podatkowego w imporcie usług stosować się będzie jednak niezbyt często. Istnieje bowiem wyjątek od tej zasady, który będzie miał zastosowanie do większości przypadków importowanych usług. W przypadku usług, do których stosuje się art. 28b ustawy o VAT (czyli usług opodatkowanych w miejscu siedziby podatnika – usługobiorcy, czyli nowej zasady ogólnej dotyczącej miejsca świadczenia) obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wykonania usług.

Dodatkowo wprowadzono zasadę, że w przypadku usług o charakterze ciągłym za wykonanie usługi przyjmuje się ostatni dzień okresu rozliczeniowego (czyli obowiązek podatkowy z tytułu importu, np. usługi doradczej świadczonej w okresach miesięcznych powinien być rozpoznany każdego ostatniego dnia miesiąca).

Natomiast obowiązek podatkowy z tytułu importu usług, których miejsce świadczenia zostało określone według innych zasad niż tych zawartych w art. 28b ustawy o VAT powinien być rozpoznany według zasady momentu powstania obowiązku podatkowego takich usług świadczonych w kraju. Przykładowo obowiązek podatkowy z tytułu importu usługi doradczej związanej z konkretną nieruchomością (której zasady miejsca świadczenia zostały określone w art. 28 ust. e ustawy o VAT) powstanie z chwilą wystawienia faktury, nie później niż siódmego dnia od jej wykonania. Zatem nowe zasady rozpoznawania obowiązku podatkowego z tytułu importu usług będą wymagały dodatkowej uwagi. W szczególności należy zidentyfikować zasady miejsca świadczenia takiej usługi, co powinno być punktem wyjścia do określania momentu powstania obowiązku podatkowego z tytułu importu usług.

Źródło: „Dziennik Gazeta Prawna” 04.12.2009 r., Jerzy Martini

### ***ZMIENIĄ SIĘ WZORY NIEKTÓRYCH FORMULARZY CIT***

Będzie jedna zbiorcza deklaracja o wysokości pobranego przez płatnika zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych będących nierezydentami.

Od przyszłego roku obowiązywać będą nowe wzory deklaracji dla płatników dokonujących poboru zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych z tytułu m.in. należności licencyjnych oraz dywidend (art. 21 ust. 1 i art. 22 ust. 1 ustawy o CIT).

Ministerstwo Finansów opracowało projekt nowelizacji rozporządzenia w sprawie określenia wzorów deklaracji, zeznania, oświadczenia oraz informacji podatkowych obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych. Zmiany polegają przede wszystkim na wprowadzeniu jednej zbiorczej deklaracji o wysokości pobranego przez płatnika zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych niemających siedziby lub zarządu na terytorium Polski. Płatnicy, np. banki, nie będą składali po kilkaset deklaracji CIT-10R, tylko jedną zbiorczą deklarację CIT-10Z. Ponadto uporządkowano sposób poboru podatku w wyniku nowego podziału formularzy, które będą dotyczyły polskich podatników (CIT-6R) i odrębnie podatników zagranicznych (CIT-10Z).

Nowe wzory formularzy będą miały zastosowanie do dochodów osiągniętych (strat poniesionych) od 1 stycznia 2010 r.

Źródło: „Dziennik Gazeta Prawna”, 04.12.2009 r.

### ***OD STYCZNIA SKŁADKA ZA TRUDNĄ PRACĘ***

Jeśli firma zamierza dać nagrodę zatrudnionemu w szczególnych warunkach, to warto, by przekazała ją jeszcze w grudniu

Od 2010 r. pracodawcy zaczną odprowadzać nową składkę – na Fundusz Emerytur Pomostowych. Powinna być opłacana za pracownika, który urodził się po 31 grudnia 1948 r. i wykonuje pracę w szczególnych warunkach lub charakterze, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (DzU nr 237, poz. 1656).

W styczniu pracodawcy często wypłacają trzynastki, nagrody roczne i inne bonusy za poprzedni rok. Czy mogą uniknąć płacenia od nich składki na FEP, biorąc pod uwagę, że obowiązek jej odprowadzania pojawia się od 1 stycznia 2010 r.?

Podstawa wymiaru składki na FEP jest taka sama jak składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe. Tak stanowi art. 36 ust. 2 ustawy z 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (DzU nr 237, poz. 1656). Podstawę wymiaru składek emerytalnych i rentowych stanowi zaś

przychód z zatrudnienia na podstawie stosunku pracy w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, bez wynagrodzenia chorobowego, zasiłków oraz przychodów wyłączonych z podstawy wymiaru składek na podstawie rozporządzenia z 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Jak wyjaśnia Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, podstawę wymiaru składki na FEP za dany miesiąc stanowi przychód osiągnięty lub postawiony do dyspozycji pracownika w danym miesiącu bez względu na to, za jaki okres przysługuje. W konsekwencji nowa składka powinna być odprowadzona także od wynagrodzenia za grudzień 2009 r. oraz innych wypłat (nagrody roczne, trzynastki) za poprzednie okresy, jeżeli tylko zostały one wypłacone lub postawione do dyspozycji pracownika po 31 grudnia 2009 r.

Płatnik składek w imiennym raporcie miesięcznym oraz w deklaracji rozliczeniowej musi bowiem uwzględniać należne składki na ubezpieczenia społeczne od wszystkich dokonanych lub postawionych do dyspozycji ubezpieczonego wypłat od pierwszego do ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego, którego deklaracja dotyczy.

– Podczas obliczania składki należnej na Fundusz Emerytur Pomostowych za styczeń przyszłego roku nie ma podstaw do pomniejszenia podstawy jej wymiaru o składniki wynagrodzenia należne za okresy wcześniejsze, jeśli składniki te zostaną uwzględnione w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe należnych za styczeń 2010 r. – potwierdza Przemysław Przybylski, rzecznik prasowy ZUS.

– Jeśli firma ma środki, to może niektóre składniki wynagrodzenia wypłacić w grudniu. Wtedy nie odprowadzi od nich dodatkowej składki. Nie opłaci się to pracownikom, w wypadku których dodatkowa wypłata mogłaby spowodować przekroczenie drugiego progu dochodowego. To wiązałoby się z 32-proc. podatkiem zamiast 18-proc. Dotyczy to w praktyce tylko osób zarabiających około 8 tys. zł miesięcznie – mówi Anna Misiak, doradca podatkowy w kancelarii MDDP.

Dodajmy, że składka na Fundusz Emerytur Pomostowych powinna być obliczona od podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, jeżeli czas wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub charakterze będzie się pokrywał z okresem podlegania ubezpieczeniu emerytalnym i rentowym.

Źródło: „Rzeczpospolita”, 04.12.2009 r.

## ***SĄDY PODPOWIADAJĄ W WYROKACH, JAK ROZLICZYĆ PODATEK***

Podatnicy, którzy będą rozliczali się za 2009 rok, powinni korzystać z orzeczeń sądów administracyjnych.

Na wyroki powinny zwrócić uwagę przede wszystkim osoby, które znalazły się w nietypowych sytuacjach. Dotyczy to np. małżonków, którzy chcą skorzystać z ulgi internetowej, ale faktury za internet są wystawiane na małżonka, który nie pracuje. Jak orzekł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie (sygn. akt I SA/Rz 575/09, prawomocny), małżonkowie w takiej sytuacji spełniają warunki do uzyskania odliczenia wydatku z tytułu użytkowania sieci internetowej. Nie ma zatem znaczenia – uznał sąd – na którego z małżonków została wystawiona faktura, jeżeli we wspólnym miejscu ich zamieszkania użytkują sieć internetową i ponoszą z tego tytułu wydatki.

Z kolei z wyroku WSA w Bydgoszczy (sygn. akt: I SA/Bd 579/08, prawomocny) wynika, że podatnicy nie mają obowiązku korzystania z ulgi internetowej w pełnej wysokości. Oznacza to, że w przypadku poniesienia wydatku na internet w wysokości 300 zł, odliczą tylko tę kwotę.

Na spełnienie wymogów formalnych zwrócił uwagę WSA w Białymstoku (sygn. akt I SA/Bk 381/08, prawomocny). Sąd uznał, że do rozliczenia jako osoba samotnie wychowująca

dziecko konieczne jest złożenie zeznania rocznego w ustawowym terminie, czyli do 30 kwietnia. Przekroczenie terminu pozbawia prawa do preferencyjnego rozliczenia.

Ważne

Podatnicy przede wszystkim powinni pamiętać o terminach oraz o spełnieniu ustawowych warunków uprawniających do skorzystania z ulgi

Źródło: „Dziennik Gazeta Prawna”, 04.12.2009 r. Magdalena Januszevska

### ***NA FAKTURZE MUSI BYĆ WPISANY UNIJNY NUMER VAT***

Polski podatnik, który świadczy usługi dla podatnika unijnego, musi na wystawionej fakturze podać jego numer VAT oraz wskazać przepis, który nakazuje rozliczyć kontrahentowi import usług.

Minister finansów zamierza znowelizować przepisy wykonawcze do ustawy o VAT. Wynika tak z projektu rozporządzenia z 3 grudnia 2009 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług.

Zmiany mają przede wszystkim dostosować przepisy rozporządzenia do wchodzących od 1 stycznia nowych zasad miejsca świadczenia usług w odniesieniu do usług transgranicznych. Jedną ze zmian zakłada, że z uwagi na szczególny moment powstania obowiązku podatkowego dla importu usług będzie możliwe wcześniejsze wystawienie faktury (przed powstaniem obowiązku podatkowego). Natomiast w przypadku otrzymania części lub całości należności przed wydaniem towaru lub wykonaniem usługi (w szczególności: przedpłaty, zaliczki, raty) stosuje się zasadę ogólną.

W przypadku świadczenia usług przez polskiego podatnika na rzecz podatnika z innego unijnego kraju faktura dokumentująca wykonanie tych czynności będzie zawierać numer, pod którym nabywca usługi będzie zidentyfikowany na potrzeby podatku od wartości dodanej na terytorium innego państwa członkowskiego oraz informację, że zobowiązany do rozliczenia tego podatku jest nabywca usługi. Rozporządzenie ma obowiązywać od 1 stycznia 2010 r.

Źródło: „Dziennik Gazeta Prawna”, 07.12.2009 r., Eliza Polakowska

## **Orzecznictwo**

### ***SN: PRACOWNIK ODDZIAŁU TEŻ JEST POD OCHRONĄ***

Osoby pracujące w polskich oddziałach zagranicznych firm korzystają z ochrony przed zwolnieniem do czasu wykreślenia tych podmiotów z KRS

Francuski koncern budowlany Laubeuf zarejestrował swój oddział w Polsce w maju 2004 r., gdyż spółka ta była wykonawcą remontu fasady francuskiej ambasady przy ul. Pięknej w Warszawie.

Kiedy te prace zostały już zakończone, w związku z brakiem dalszych zamówień zarząd spółki zdecydował o wygaszeniu działalności w Polsce. Pod koniec 2006 r. jedyna pracownica warszawskiej filii francuskiej spółki dostała więc wypowiedzenie umowy. Okazało się wtedy, że jest w trzecim miesiącu ciąży. Poinformowała o tym spółkę, ale ta wiadomość pozostała bez echa. Złożyła więc do sądu pozew o przywrócenie na dotychczasowe stanowisko i wypłatę wynagrodzenia za cały okres pozostawania bez pracy.

Podczas procesu prawnicy spółki Laubeuf dowodzili, że choć oddział nie został wykreślony z Krajowego Rejestru Sądowego, to doszło do jego faktycznej likwidacji. Zarząd spółki matki podjął bowiem decyzję o jego zamknięciu.

Prawnicy powoływali się przy tym na rozstrzygnięcie Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z 9 maja 2007 r. (sygn. II CSK 25/07). SN stwierdził w nim, że w razie dobrowolnej likwidacji oddziału zagranicznej spółki nie musi ona stosować procedur określonych w art. 92 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. W sprawie likwidacji oddziału zagranicznego przedsiębiorcy odsyła do regulacji dotyczących spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (art. 274 – 288 kodeksu spółek handlowych). SN uznał, że przepis ten określa zasady przymusowego, na mocy decyzji ministra gospodarki, wycofania się zagranicznego przedsiębiorcy w razie naruszenia polskich przepisów.

SN stwierdził, że w razie dobrowolnej likwidacji oddziału nie trzeba stosować tej procedury. Zdaniem spółki doszło więc do likwidacji oddziału w myśl tej interpretacji, dlatego zgodnie z art. 411 kodeksu pracy nie stosuje się ochrony przed zwolnieniem pracowników w wieku przedemerytalnym, kobiet w ciąży i podczas urlopu macierzyńskiego oraz wychowawczego.

Pracownica wygrała w obu instancjach, a spółka złożyła skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego. Na rozprawie 3 grudnia SN oddalił odwołanie firmy. Stwierdził, że podana w wypowiedzeniu przyczyna – likwidacja oddziału – była nieprawdziwa. Zdaniem SN potwierdził to zresztą fakt, że po wygranej przed sądem drugiej instancji w 2008 r. pracownica zgłosiła się ponownie do spółki i została przyjęta do pracy w oddziale. Otrzymała także wynagrodzenie za cały czas pozostawania bez pracy (sygn. II PK 147/09).

– Otwieranie oddziałów w Polsce jest korzystne dla zagranicznych spółek, szczególnie w branżach wymagających posiadania koncesji czy innych pozwoleń administracyjnych – mówi Jarosław Nowrotek, prezes Centralnego Ośrodka Informacji Gospodarczej. Często taki oddział prowadzą jedna – dwie osoby jako przedstawiciele tego przedsiębiorcy. Co prawda istnieje możliwość bezpośredniego zatrudnienia pracownika w zagranicznej spółce, powoduje to jednak spore kłopoty w rozliczeniach podatkowych.

– Spółki działające przez oddziały w Polsce podlegają naszym przepisom – dodaje Nowrotek.

– Likwidacja oddziału jest możliwa po ogłoszeniu takiego zamiaru w Monitorze Sądowym i Gospodarczym. Spółka musi ponadto odczekać sześć miesięcy – w tym czasie mogą jeszcze zostać zgłoszone wierzytelności do uregulowania.

Opinia ekspertki:

Jeśli zagraniczna spółka zdecyduje się na likwidację oddziału w Polsce, to powinno się to zakończyć wykreśleniem go z Krajowego Rejestru Sądowego. Ma to ogromne znaczenie ze względu na zapisaną w kodeksie pracy ochronę przed zwolnieniem dla kobiet w ciąży i po urodzeniu dziecka oraz osób w wieku przedemerytalnym, a także związkowców. Takie osoby można zwolnić wyłącznie w razie formalnej likwidacji pracodawcy. Sama uchwała zarządu zagranicznej spółki o zamknięciu oddziału nie wystarczy. Bez wyrejestrowania takiego podmiotu z KRS oddział nadal istnieje.

Źródło: „Rzeczpospolita”, 07.12.2009 r., Mateusz Rzemek

### ***WSA WE WROCŁAWIU: PIERWSZA OPŁATA ZA WIECZYSTE UŻYTKOWANIE WOLNA OD VAT***

Zapłata całej ceny mieszkania i pierwszej opłaty z tytułu oddania w wieczyste użytkowanie udziału w gruncie, przed podpisaniem aktu notarialnego, tj. przed 1 grudnia 2008 r. powodowała, że zwolniona z VAT była zarówno sprzedaż lokalu, jak i ta opłata

Tak 19 listopada 2009 r. orzekł Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (I SA/Wr 1433/ 09), uchylając pisemną interpretację przepisów podatkowych wydaną przez Izbę Skarbową w Poznaniu.

Gmina Wrocław nabrała wątpliwości w związku z nowelizacją ustawy o VAT, wprowadzającą od 1 grudnia 2008 r. zmianę zasad opodatkowania oddania gruntów w

użytkowanie wieczyste oraz zbycia takiego prawa. 16 grudnia 2008 r. sprzedała lokal mieszkalny osobie fizycznej – dotychczasowemu najemcy, oddając jednocześnie w użytkowanie wieczyste część ułamkową gruntu.

Jednak cała cena wraz z kwotą pierwszej opłaty z tytułu oddania gruntu w użytkowanie wieczyste została zapłacona przez nabywcę przed zawarciem aktu notarialnego, tj. 28 listopada 2008 r. Gmina nie rozliczyła VAT od sumy opłat rocznych z tytułu oddania gruntu w użytkowanie wieczyste.

Wskazała, że jeżeli przedmiotem dostawy towaru są lokale i budynki, to obowiązek podatkowy powstaje z chwilą otrzymania całości lub części zapłaty, nie później jednak niż 30 dnia, licząc od dnia wydania (art. 19 ust. 10 ustawy o VAT). Jednocześnie, w myśl art. 19 ust. 15 tej ustawy, jeżeli obowiązek podatkowy wynika z otrzymania części zapłaty, wówczas powstaje w odniesieniu do tej części.

Zatem obowiązek podatkowy dotyczący zapłaty 28 listopada 2008 r. ceny za lokal mieszkalny oraz pierwszej opłaty z tytułu użytkowania wieczystego powstał w tym dniu. Dlatego mają tu zastosowanie przepisy ustawy o VAT obowiązujące w tym momencie.

Oznacza to, że do wpłaty tej miał zastosowanie art. 29 ust. 5 ustawy o VAT w brzmieniu obowiązującym do końca listopada 2008 r. Sprzedaż lokalu mieszkalnego korzystała ze zwolnienia od VAT (na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy o VAT, w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2008 r.). A więc pierwsza wpłata z tytułu jednoczesnego ustanowienia prawa użytkowania wieczystego gruntu także korzystała ze zwolnienia od VAT. W takiej sytuacji bowiem z podstawy opodatkowania nie wyodrębniło się wartości gruntu.

W ocenie gminy wejście w życie 1 grudnia 2008 r. art. 29 ust. 5a ustawy o VAT, który nakazał takie wyodrębnienie, nie nałożyło na nią obowiązku korekty opodatkowania pierwszej opłaty wniesionej przed 1 grudnia 2008 r. Nie ma bowiem podstaw prawnych, aby czynności, od których obowiązek podatkowy powstał przed tą datą, korygować zgodnie ze stanem prawnym istniejącym po tym dniu. Prowadziłoby to do naruszenia zasady niedziałania prawa wstecz.

Gmina stwierdziła też, że kolejne opłaty z tytułu ustanowienia prawa użytkowania wieczystego gruntu, wnoszone po wejściu w życie zmian do ustawy o VAT, opodatkowane będą stawką 22 proc. VAT.

Organ podatkowy zgodził się ze stanowiskiem gminy co do opodatkowania kolejnych opłat rocznych. Jednocześnie w pozostałym zakresie udzielił sprzecznych informacji. Wskazał bowiem, że oddanie ułamkowej części gruntu w użytkowanie wieczyste z równoczesną dostawą lokalu, w zakresie dotyczącym pierwszej opłaty uiszczonej przed 1 grudnia 2008 r., było zwolnione z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10 w związku z art. 29 ust. 5 ustawy o VAT.

Jednocześnie ocenił, że części zapłaty, ściśle związanej z dostawą towaru, nie można rozpatrywać jako czynności „oderwanej” od tej dostawy. W wypadku uiszczenia części zapłaty przed dniem wydania nieruchomości ustawa określa jedynie inny moment powstania obowiązku podatkowego niż dla oddania gruntu w użytkowanie wieczyste bez uiszczenia części zapłaty. W tej sytuacji bez znaczenia jest, że podatnik nie opodatkował zapłaty otrzymanej przed 1 grudnia 2008 r. w momencie jej otrzymania.

Z uwagi na obowiązujący w chwili wydania nieruchomości (w momencie wpisu w księdze wieczystej) stan prawny należy uznać, że oddanie gruntu w użytkowanie wieczyste, mimo że dokonane z równoczesną dostawą lokalu, jest opodatkowane VAT według stawki 22 proc. W konsekwencji podatnik jest zobowiązany skorygować dostawę zwolnioną.

WSA we Wrocławiu nie podzielił argumentacji organu podatkowego, dotyczącej momentu powstania obowiązku podatkowego z racji zapłacenia pierwszej opłaty tytułem oddania w użytkowanie wieczyste części ułamkowej gruntu. Stwierdził, że nie jest ona klarowna. Podniósł, że w prawie podatkowym obowiązuje zasada, zgodnie z którą w danej sprawie mają

zastosowanie te przepisy prawa materialnego, które istniały w momencie powstania obowiązku podatkowego.

Zdaniem sądu organ podatkowy w nieuzasadniony sposób różnicuje tryb powstania obowiązku podatkowego w zakresie zapłaty ceny za lokal mieszkalny wraz z dokonaniem opłaty z tytułu użytkowania wieczystego. Tymczasem art. 19 ust. 10 i 15 ustawy o VAT takiego zróżnicowania nie wprowadzają.

Źródło: „Rzeczpospolita”, 30.11.2009 r, Paweł Lipka

### ***WSA W WARSZAWIE: NOWY PRZEDSIĘBIORCA MÓGŁ KORZYSTAĆ Z RYCZAŁTU CAŁY ROK***

Podatnicy, którzy założyli firmy w 2008 roku i wybrali opodatkowanie ryczałtem, mogli korzystać z niego bez względu na wysokość przychodów.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uznał, że przepisy dotyczące opodatkowania ryczałtem przychodów podatników rozpoczynających działalność gospodarczą w 2008 roku były niespójne. Sąd orzekł, że art. 6 ust. 4 pkt 2 ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz.U. nr 144, poz. 930 z późn. zm.) należy stosować w pierwszej kolejności przed art. 8 ust. 6 tej ustawy. W 2008 roku pierwszy przepis stanowił, że podatnicy mogą opłacać w roku ryczałt z działalności gospodarczej, jeżeli rozpoczną jej wykonywanie w roku i nie korzystają z opodatkowania kartą podatkową, bez względu na wysokość przychodów. Z kolei według art. 8 ust. 6 ustawy podatnicy tracili prawo do ryczałtu od miesiąca następującego po miesiącu, w którym przychody te przekroczyły równowartość 150 tys. euro. Sąd orzekł, że podatnikowi rozpoczynającemu działalność w 2008 roku przysługiwało prawo do ryczałtu bez względu na limit przychodów.

Skarżący w trakcie 2008 roku przekroczył przychody 150 tys. euro. Urząd skarbowy uznał, że powinien on od miesiąca następnego po przekroczeniu limitu opodatkować swoje dochody według skali podatkowej. Wyrok jest nieprawomocny.

Sygn. akt III SA/Wa 1037/09

Źródło: „Dziennik Gazeta Prawna”, 30.11.2009 r, Łukasz Zalewski

### ***WSA W BYDGOSZCZY: ZAWARCIE UGODY NIE ZWALNIA Z PODATKU***

Nie będą zwolnione z PIT odszkodowania ustalone umową lub ugodą, z wyjątkiem ugody sądowej.

Podatnik wynajmował mieszkanie. Nowy właściciel zamierzał wykorzystać tę nieruchomość na inne cele i zwrócił się o opuszczenie mieszkania, proponując w zamian rekompensatę w kwocie 60 tys. zł. Propozycja została przyjęta. Wynajmujący uznał, że nie ma obowiązku płacenia podatku dochodowego z uwagi na to, że nie ma w ustawie o PIT takiego źródła przychodów jak rekompensata.

Organ podatkowy uznał, że zwolnienia zawarte w ustawie o PIT nie obejmują świadczenia, jakie otrzymał podatnik. Odnosząc się do zarzutu, że ustawa nie zawiera pojęcia rekompensaty jako podlegającej opodatkowaniu, organ podatkowy wskazał, że w ustawie istnieje źródło przychodów, jakim są inne przychody. Uznał, że otrzymana kwota z ugody zalicza się do tej kategorii przychodów.

Podatnik zarzucił nieprawidłowość postępowania i wniósł skargę do sądu. WSA, oddalając ją, podkreślił, że ustawodawca nie wprowadził zamkniętego katalogu przychodów.

WSA przywołał treść art. 21 ustawy o PIT, który m.in. wskazuje, że wolne od podatku są otrzymane odszkodowania i zadośćuczynienia, jeżeli ich wysokość lub zasady ustalania

wynikają wprost z przepisów odrębnych ustaw. Jednak nie one będą podlegały zwolnieniu, jeżeli zostały ustalone na podstawie umowy lub ugody (z wyjątkiem ugody sądowej).

Sygn. akt I SA/Gd 282/09

Źródło: „Dziennik Gazeta Prawna”, 01.12.2009 r., Łukasz Winkowski

***Opr. Andrzej Smosarski***

---

Prezentowane powyżej informacje stanowią ogólne omówienie danych zagadnień. W żadnym wypadku nie mają one charakteru oficjalnych opinii prawnych lub podatkowych. W celu uzyskania szczegółowych informacji na

interesujące Państwa tematy prosimy o kontakt na adres

[Grzegorz\\_Chrzanowski@onet.pl](mailto:Grzegorz_Chrzanowski@onet.pl) lub telefonicznie – 0692 515 734

Biuletyn Kancelarii jest przesyłany elektronicznie za zgodą odbiorcy. Jeśli nie życzą sobie Państwo otrzymywania Biuletynu – prosimy o kontakt e-mail [Piotr\\_Wojciechowski@onet.pl](mailto:Piotr_Wojciechowski@onet.pl)